

Posudek oponenta na rigorózní práci

Mgr. Pavla Štrbika

na téma

"Způsoby skončení pracovního poměru a jejich uplatnění v aplikační praxi".

Předložená rigorózní práce o celkovém rozsahu 117 stran je členěna do 8 kapitol včetně úvodu, závěru a seznamu použité literatury.

Jedná se o rigorózní práci, kterou lze po obsahové stránce označit za nadstandardní, autorovi je však třeba vytknout menší pozornost při formálním zpracování práce (četné písařské nepřesnosti).

Systematicky přistoupil autor ke zpracování zvoleného tématu velmi komplexně, a výsledkem je práce, která zdařile zpracovává zvolené téma, a to i v přiměřeně zmíněném kontextu historického vývoje, jakož i ve vybraných kapitolách věnujících se stručné komparaci některých zahraničních úprav v oblasti zvoleného tématu.

Je též třeba vyzvednout, že autor zpracovával práci v období, které je poznamenáno faktem, že těžiště právní úpravy zvoleného tématu prochází dalším vývojem, a to nejen směrem k jejímu zpřesňování (zde je nutné zejména vyzvednout skutečnost, že v některých případech autor zdařile předvídá v úvahách de lege ferenda změny, které byly v krátké době po zpracování práce skutečně též předmětem legislativních prací), ale též je třeba vzít v úvahu skutečnost, že některé autorem zmiňované právní instituty vstoupí v účinnost později než bylo v době zpracování práce předpokládáno.

S většinou polemických úvah autora lze vyjádřit souhlas.

Při zpracování práce vycházel autor z reprezentativního vzorku odborné literatury, která se vztahuje k vybranému tématu, je však k úvaze, zda by práci neprospělo podrobnější, systematictější, členění literatury, s kterou autor pracoval.

Kladně je třeba též hodnotit, že autor pracuje vhodně s judikaturou a snaží se sledovat i nejnovější judikaturu vztahující se k danému tématu, o které projevuje dobrý přehled. Snad jen na doplnění v této souvislosti je vhodné uvést, že pokud autor na straně 84 a 85 práce rozebírá problematiku místní příslušnosti úřadu práce v souvislosti s povinnostmi zaměstnavatele v případě hromadného propouštění, nezmiňuje novější judikaturu NS ČR, dle které lze za místně příslušné považovat jak úřady práce v místě sídla zaměstnavatele, tak úřady práce v místě výkonu práce.

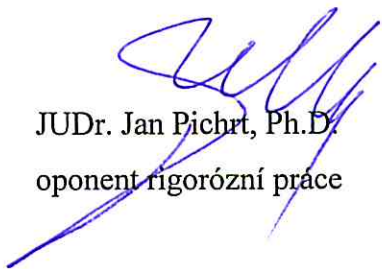
Práci považuji za velmi dobrou, snad s určitou výhradou k pasáži týkající se skončení pracovního poměru v důsledku smrti zaměstnavatele – fyzické osoby, kterou

autor, který se jindy nevyhýbá možnostem vlastních úvah a polemik, popsal jen velmi zběžně a zcela pominul četné komplikace, které v praxi mohou být spojeny s úpravou tohoto institutu, tak jak je upraven v zákoně č. 262/2004 Sb. Tato oblast by se také měla stát jedním z okruhů, na které se autor **zaměří při obhajobě, ke které předloženou rigorózní práci doporučuji.**

Dalšími okruhy problémů, ke kterým by se měl autor při obhajobě vyjádřit, jsou následující:

- ve vazbě na poslední odstavec kapitoly 4.7. předložené práce zvážit, zda odvolání zaměstnavatele v případě odstoupení od pracovní smlouvy by nebyly řešitelné analogicky jako při existenci faktického pracovního poměru.
- blíže se zabývat problematikou upravenou v ustanovení § 39 odst. 5 zák. práce, zejména s ohledem na ustanovení § 14 zákoníku práce (event. zvážit možnost vzniku litispendence apod.).
- s ohledem na nejnovější legislativní vývoj opětovně zvážit závěry k problematice odstupného ve vazbě na okamžité zrušení pracovního poměru zaměstnancem.

V Praze dne 25.10.2007

JUDr. Jan Pichrt, Ph.D.
oponent rigorózní práce